

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 56428-05-16 פינברג ואח' נ' בית בכפר ביתן אהרון בע"מ ואח'

לפני כבוד השופטת אסתר שטמר

המבקשים

1. צפורה פינברג
2. חנן בודנהיימר
3. גלוריה גרלדין בוכלר בודנהיימר
4. רעיה ברגר
5. צבי ברגר
6. אשר שולמן
7. רבקה שולמן
8. אורי אשד
9. רחל שמעוני
10. צבי הורוביץ
11. צפורה דורון
12. יוחנן דורון

ע"י ב"כ עו"ד זאב וייס, עו"ד דב קיבלוביץ' ועו"ד דנה מליחי חקמון.

נגד

המשיבות

1. בית בכפר ביתן אהרון בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד דני כביר
2. מגדלי הים התיכון נורדיה בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד דוד מושביץ
3. בית בכפר גדרה בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד דני כביר

חקיקה שאוזכרה:

[חוק הדיור המוגן, תשע"ב-2012](#): סע' 33 (א)

[חוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006](#): סע' 3, 4, 8, 19, 19 (א)

[חוק הגנת הצרכן, תשמ"א-1981](#)

[חוק החוזים \(חלק כללי\), תשל"ג-1973](#)

מיני-רציו:

* אושרו הסדרי פשרה במסגרת בקשה לאישור תובענה ייצוגית העוסקת בסבירות הסכומים שגובות המשיבות מדיירים בדיור מוגן שצירפו למגוריהם מטפל אישי.

* דיון אזרחי – תובענה ייצוגית – אישור הסדר פשרה

* הגנת הצרכן – תובענה ייצוגית – הסדר פשרה

בקשה לאישור שני הסדרי פשרה במסגרת בקשה לאישור תובענה ייצוגית העוסקת בסבירות הסכומים שגובות המשיבות מדיירים בדיור מוגן שצירפו למגוריהם מטפל אישי.

בית המשפט המחוזי אישר את ההסדרים ופסק:

הסדר הפשרה ראוי, הוגן וסביר בעניינם של חברי הקבוצה, ועונה על דרישות סעיף 19(א) בחוק תובענות ייצוגיות. ההסדר נותן מענה לנושא התובענה הייצוגית: קביעת מחיר אחיד מופחת עבור העסקת והלנת מטפל אישי בכל רשת דיור מוגן מאלו שנתבעו. טענת המבקשים כי בית הדיור המוגן אינו רשאי לגבות כל סכום מעבר לעלות השולית הנוספת של המטפל היא טענה מרחיקת לכת, שהבסיס המשפטי לה אינו מוצק. טעם נוסף המצדיק את אישור הסדר הפשרה הוא חשיבות סיום הדיון במהרה, בהתחשב בגילם של חברי הקבוצה וברצון למנוע את המשך ניהול ההליכים שלא יביאו דווקא לתוצאות הרצויות. ראוי לאשר את סכומי הגמול ושכר הטרחה המומלצים, בהתחשב בחשיבותה הציבורית של התובענה, בשוויה השנתי של ההטבה ובכך שהמבקשים וויתרו על קבלת גמול עבורם.

פסק דין

1. בקשה לאישור שני הסדרי פשרה במסגרת בקשה לאישור תובענה ייצוגית, לאחר שהסדרי

הפשרה פורסמו ולא נתקבלו התנגדויות.

2. בקשת האישור עוסקת בסבירות הסכומים שגובות המשיבות (המשיבות 1,3 תיקראנה להלן "בית בכפר", והמשיבה 2 תיקרא להלן "מגדלי הים התיכון") מדיירים שצירפו למגוריהם מטפל אישי. המבקשים טענו כי [חוק הדיור המוגן](#), תשע"ב–2012 ("חוק הדיור המוגן") והפסיקה שעסקה בו אישרו את זכאותו של דייר בדיור מוגן להסתייע במטפל אישי אם נזקק לכך. כן נקבע כי בית דיור מוגן אינו רשאי לגבות מדייר סכומים שאינם סבירים בגין העסקת מטפל אישי והלנתו.

לבקשת האישור צורפה חוות דעת הכלכלן יגאל גל בדבר העלויות העודפות הנגרמות לבית דיור מוגן בגין העסקת מטפל אישי המתגורר עם הקשיש ביחידת הדיור שלו ("חוות הדעת").

בקשת האישור נסמכת גם על פסק דינו של בית הדין לחוזים אחידים (ח"א (י-ם) [35070-02-11 עמותת דיירי הדיור המוגן בישראל נ' אחוזת בית – מרכז מסחרי ודיור לגיל הזהב](#) [פורסם בנבו] (28.5.2013), ועל פסק דינו של בית המשפט העליון בערעור שהוגש על פסק הדין (ע"א [5392/13 בית בלב בע"מ נ' עמותת דיירי המוגן בישראל](#) [פורסם בנבו] (3.11.2014)).

3. המשיבות טענו כי בקשת האישור ממחזרת את התביעה שהוגשה לבית הדין לחוזים אחידים ונדחתה; כי יש לדחות את התובענה על הסף בשל מיצוי עילה ו/או השתק עילה;

וכי המבקשים ניהלו מו"מ עם המשיבות בטרם התקשרו עמן בחוזה, ואין לאפשר להם לחזור בהם מההסכמות החוזיות שמתירות למשיבות לגבות סכומי כסף בגין העסקת מטפל אישי והלנתו.

4. המבקשים השיבו לטענות המשיבות וטענו בין היתר, כי הצדדים להתדינות בבית הדין לחוזים אחידים היו שונים מאלו שבבקשת האישור; כי לא התבקשה הכרעה בשאלת הסכום הסביר שדייר ישלם; וכי המשיבות לא קיימו את הוראות בית הדין לחוזים אחידים שאושרו בערעור לגבי הסכומים שמותר להן לגבות מן הדיירים ומנגנוני התשלום, כך שהתובענה הייצוגית היא ההליך הנכון לאכיפת זכויות הדיירים.

5. לאחר שנערכו שני דיונים פנו הצדדים לגישור לפני כב' השופטת בדימוס, הילה גרסטל, ובמסגרתו הגיעו להסדר פשרה.

עיקרי הסדר הפשרה בענין "בית בכפר"

6. בקשת האישור וכתב התביעה יתוקנו כך שיכללו משיבות נוספות: בית בכפר הדרים בע"מ, בית בכפר כפר סבא בע"מ ובית בכפר חוף כינרת בע"מ ("המשיבות הנוספות"). (המשיבות הנוספות ומשיבות 1,3 תקראנה להלן "בית בכפר").

7. הקבוצה שעליה יחול ההסדר היא "כל לקוחות המשיבות שבהסדר שחתמו עמן, לפני אישור הסדר פשרה זה על ידי בית המשפט הנכבד, על חוזים למגורים בבתי הדיור המוגן שבבעלותן והמתגוררים במועד חתימת הסדר הפשרה או שיתגוררו בבתי דיור מוגן אלה לאחר מכן והמשלמים ו/או ישלמו סכומים העולים על הסכום המוסכם כהגדרתו להלן (לעיל ולהלן: "חברי הקבוצה המורחבת")."

8. הסכום שתגבה בית בכפר בגין העסקת והלנת מטפל אישי לא יעלה על סכום של 753 ₪ בתוספת מע"מ ("הסכום המוסכם"). סכום זה הוא הסכום המקסימלי הן ליחיד (והוא כולל רכיב דמי אחזקה בגין תפוסה זוגית) הן לזוג, שמחויב בתשלום דמי אחזקה בגין תפוסה זוגית, וההסדר לא ישנה זאת.

9. יחיד או זוג, שמשלמים לפי ההסכמים עמם תוספת עבור העסקת והלנת מטפל אישי בסכום נמוך מ-753 ₪, ימשיכו לשלם את הסכום המוסכם.

10. הסכום המוסכם ישולם בתוספת הפרשי הצמדה למדד המחירים לצרכן ושיעור העלאת דמי האחזקה מעבר למדד בפועל בהתאם לסעיף דמי האחזקה בהסכם עם הדייר, ובכל מקרה לא יותר מהתקרה השנתית המופיעה בחוזה של כל דייר.

11. שינוי זה מתקן את הסעיפים הרלוונטיים בחוזים שנחתמו בין המשיבות לבין חברי הקבוצה המורחבת, ויחול על כל החוזים שנחתמו וטרם הסתיימו בין המשיבות לבין דייריהן.

12. הצדדים המליצו לשלם שכר טרחה לב"כ המבקשים בסכום של 215,000 ₪ בתוספת מע"מ. המבקשים וויתרו על קבלת גמול אישי.

עיקרי הסדר הפשרה בענין "מגדלי הים התיכון"

13. בקשת האישור וכתב התביעה יתוקנו כך שיכללו משיבות נוספות: הבית ברמת השרון, הבית בבית ים, הבית בצומת סביון, הבית בכפר סבא, הבית בגני תקווה והבית בירושלים ("המשיבות הנוספות"). (המשיבות הנוספות והמשיבה 2 תיקראנה להלן "מגדלי הים התיכון").

14. הקבוצה שעליה יחול ההסדר היא "כל לקוחות המשיבות שבהסדר שחתמו עמן, לפני אישור הסדר פשרה זה על ידי בית המשפט הנכבד, על חוזים למגורים בבתי הדיור המוגן שבבעלותן והמתגוררים במועד חתימת הסדר הפשרה או שיתגוררו בבתי דיור מוגן אלה לאחר מכן והמשלמים ו/או ישלמו סכומים העולים על הסכום המוסכם כהגדרתו להלן (להלן: "חברי הקבוצה המורחבת")."

15. הסכום בגין העסקת והלנת מטפל אישי, בין ליחיד ובין לזוג, לא יעלה על 585 ₪ בתוספת מע"מ ("הסכום המוסכם"): ומעבר לו לא תשולם למשיבות תוספת אחרת.

16. דיירים שמשלמים בהתאם לחוזים עמם תוספת עבור העסקת והלנת מטפל אישי בסכום נמוך מ- 585 ₪ בתוספת מע"מ – ימשיכו לשלם את הסכום לפי ההסדר הקיים. הסכום המוסכם יהיה צמוד למדד המחירים לצרכן ולמחצית שיעור העלאת דמי האחזקה מעבר לעליית המדד בפועל, אם יועלו כלפי דיירי המשיבות שבהסדר. במידה והדייר מעסיק שני מטפלים, ישולם הסכום המוסכם עבור כל מטפל.

17. השינוי האמור יחול כל החוזים שנחתמו וטרם הסתיימו בין המשיבות לבין דירהן.

18. הצדדים הבהירו כי חברי קבוצה ששלמו סכום העולה על הסכום המוסכם, לא יהיו זכאים להחזר אלא להפחתת הסכום בלבד.

19. הצדדים ממליצים לשלם לב"כ המבקשים שכר טרחה בסכום של 75,000 ₪ בתוספת מע"מ. לאור התועלת לחברי הקבוצה המורחבת, עמותת דיירי הדיור המוגן בישראל תשלם את שכר הטרחה ותוסיף עליו סכום של 100,000 ₪ בתוספת מע"מ. המבקשים מוותרים על גמול אישי.

20. הצדדים סבורים כי אין צורך במינוי בודק (בשני ההסדרים) משום שמדובר בהסדרים כספיים פשוטים שהומלצו על ידי המגשרת; משום שבית המשפט מסוגל להעריך בעצמו את סיכויי התביעה; ומשום שמינוי בודק יעכב את ביצוע הסדרי הפשרה וישית עלויות נוספות על הצדדים.

21. לאחר דיון שבו נשמעו הסברי הצדדים אודות הסכמי הפשרה אושר תיקון בקשת האישור, באופן שתתייחס לכל בתי הדיור המוגן המבוקשים.

מגדלי הים התיכון ובית בכפר נדרשו למסור הסבר מגובה בתצהיר המלמד על שווי ההטבה השנתית. הוסכם על הצדדים כי ההסבר יתקבל כחומר חסוי ולא יועבר לעיונם של הקבוצה ובאי כוחה ובאי כוח המשיבות האחרות.

ב"כ מגדלי הים התיכון נתבקשו להעביר פרטים אודות עמותת דיירי הדיור המוגן בישראל שאמורה לשלם חלק משכר טרחתם.

22. לאחר שתוקן כל הטעון תיקון, אושרו הסכמי הפשרה אישור ראשוני, והם פורסמו לעיון הציבור ונמסרו לממונה על הגנת הצרכן והיועץ המשפטי לממשלה. לא התקבלו התנגדויות. היועץ המשפטי לממשלה הגיש הודעה על אי התנגדות, אולם ציין כי יש מקום לקבוע כי המשיבות תיידענה בכתב את כלל הדיירים שלהן בדבר ההסדר.

אישור ההסדרים

23. לאחר עיון בהסדר הפשרה, בטיעוני הצדדים ובעמדת היועץ המשפטי לממשלה, אני סבורה כי הסדר הפשרה ראוי, הוגן וסביר בעניינם של חברי הקבוצה, ועונה לדעתי על דרישות [סעיף 19\(א\) בחוק תובענות ייצוגיות](#) שזו לשונו:

"בית המשפט לא יאשר הסדר פשרה אלא אם כן מצא, כי ההסדר ראוי, הוגן וסביר בהתחשב בעניינם של חברי הקבוצה, ואם הבקשה לאישור הסדר הפשרה הוגשה לפני שאושרה התובענה הייצוגית – גם כי התובענה שהוגשה עומדת, לכאורה, בתנאים לאישור תובענה ייצוגית הקבועים בסעיפים 3, 4 ו-8(א) וכי סיום ההליך בהסדר פשרה הוא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות העניין".

24. ההסדר שגובש על ידי הצדדים נותן מענה לנושא התובענה הייצוגית: קביעת מחיר אחיד מופחת עבור העסקת והלנת מטפל אישי בכל רשת דיור מוגן מאלו שנתבעו.

בחינת הגינות ההסדר כרוכה, בין היתר, בבחינת הסיכונים והסיכויים שבהמשך ניהול ההליך. אני סבורה כי טענת המבקשים כי בית הדיור המוגן אינו רשאי לגבות כל סכום מעבר לעלות השולית הנוספת של המטפל היא טענה מרחיקת לכת, שהבסיס המשפטי לה אינו מוצק.

סעיף [33\(א\) בחוק הדיור המוגן](#) קובע:

"דייר רשאי לשכן בדירתו, באופן זמני או מתמשך, באחריותו ובמימונו, מטפל מטעמו, לאחר שקיבל לכך אישור מאת בעל רישיון ההפעלה ובלבד שהדירה מותאמת למגורי אדם נוסף, ולאחר שהצוות הרב-מקצועי אישר כי יש צורך רפואי או תפקודי במטפל או כי רשות מרשויות המדינה אישרה כי יש צורך כאמור; הדייר רשאי לערוך על החלטת הצוות הרב-מקצועי לפני הרופא המחוזי".

בפסק דינו של בית הדין לחוזים אחידים נקבע כי שתיקת החוק בנוגע להתניית הזכות למגורי מטפל בתוספת תשלום לבית הדיור המוגן – אין משמעותה איסור משתמע על גביית תשלום; כי החוק כולל שתי תכליות עיקריות: הגנה על זכויות דיירי הדיור המוגן ושמירה

על התנהלות חופשית של כוחות שוק; וכי סביר להניח כי אילו היה המחוקק מבקש לכלול איסור כזה בחוק, הוא היה עושה זאת מפורשות (שם, בפסקאות 17-18).

בהערת אגב ציין בית הדין:

"..... כי באופן תיאורטי יתכן שתנאי בחוזה המתנה מגורי מטפל בתוספת תשלום מופרזת מאד וכה בלתי סבירה – עד כדי חשש לאיונה בפועל של הזכות למגורי מטפל – עלול להיחשב לכזה הנוגד את הוראות החוק. כאמור, סעיף 50 לחוק הדיור המוגן קובע, כי אין להתנות על הוראותיו אלא לטובת הדייר. התניית מגורי מטפל בתשלום גבוה במיוחד עלולה בפועל לסכל את אפשרות מימושה של הזכות הקבועה בסעיף 33 לחוק ולהיחשב, לפיכך, כהתניה אסורה על הוראות החוק. אולם, מכיוון שלא מצאנו תנאי מסוג זה בחוזים שבפנינו, אין אנו רואים צורך לקבוע מסמרות בעניין זה" (שם, בפסקה 20).

ערעור שהוגש על פסק הדין נדחה, תוך שקבע בית המשפט העליון כי:

פרשנותו הנכונה של פסק הדין היא כדלקמן: המערערת איננה זכאית לגבות בגין החוזים ה"שותקים" סכומים שאינם סבירים, מאידך היא זכאית לגבות סכומים סבירים"

(ע"א 5392/13 בית בלב בע"מ נ' עמותת דיירי המוגן בישראל [פורסם בנבו] (3.11.2014).

במקרה דנן אמנם אין מדובר בחוזה "שותק", אך הגיונם של דברים זהה. מכל מקום, קשה להסיק מאמירת בית הדין לחוזים אחידים בדבר סבירות התשלום, כי לבית הדיור המוגן אסור להרוויח מעצם מגורי המטפל.

25. במסגרת הסדרי הפשרה סוכם כי הסכום המוסכם לדיירי בית בכפר יעמוד על 753 ₪ בתוספת מע"מ, ואילו הסכום המוסכם לדיירי מגדלי הים התיכון יעמוד על 585 ₪ בתוספת מע"מ.

חוות הדעת מטעם המבקשים יכולות להוות אינדיקציה לסבירות הסכומים: חוות הדעת מעריכות מהן העלויות העודפות הנגרמות לבית הדיור המוגן בשל העסקת והלנת מטפל בדירת דייר: בבית בכפר הוערכו עלויות אלה בסכום של 387 ₪ (כולל מע"מ), ואילו במגדלי הים התיכון הוערכו העלויות בסכום של 307 ₪ (כולל מע"מ). חוות הדעת מתייחסות רק לעלויות העודפות ביחס לשירותי חובה הנמצאים ברשימת השירותים שכלולים בדמי האחזקה החודשיים (ראו למשל: נספח טו1 לבקשת האישור, בעמ' 18) ואינן לוקחות בחשבון את האפשרות הלגיטימית של בית הדיור המוגן לעשיית רווח.

גם מן הטעם האמור אני מקבלת את הפיצוי בסכום המוצע כסעד ראוי בנסיבות הענין.

26. טעם נוסף המצדיק את אישור הסדר הפשרה הוא חשיבות סיום הדיון במהרה: חברי הקבוצה כולם הם דיירים בדיור מוגן. גילם של הדיירים והרצון למנוע את המשך ניהול ההליכים, שלא יביאו דווקא לתוצאות אליהן חותרים המבקשים - מצדיקים היעדרות לאישור ההסדר.

מינוי בודק

27. בנסיבות העניין אין מקום למנות בודק להערכת ההסדר. השאלה העיקרית העומדת על הפרק היא שאלה של פרשנות משפטית, ודי בהערכת הסיכונים והסיכויים על ידי בית המשפט. ההטבה המוצעת משקפת הערכת סיכונים כזו. בנוסף שווי ההטבה מתבסס על נתוני המשיבות שנתמכו בתצהירים החסויים מטעמן.

גמול ושכר טרחה

28. במסגרת הסדר הפשרה עם בית בכפר המליצו הצדדים לשלם לבאי כח המבקשים שכר טרחה בסכום של 215,000 ₪ בתוספת מע"מ. בהסדר הפשרה עם מגדלי הים התיכון המליצו הצדדים לשלם לבאי כוח המבקשים שכר טרחה בסכום של 75,000 בתוספת מע"מ. הצדדים ציינו כי לאור התועלת לקבוצה המורחבת עמותת דיירי הדיור המוגן בישראל, תשלם את שכר הטרחה ותוסיף לו סכום של 100,000 ₪ בתוספת מע"מ. בשני ההסדרים וויתרו המבקשים על קבלת גמול.

29. בהתחשב בחשיבותה הציבורית של התובענה, בשוויה השנתית של ההטבה כעולה מן התצהירים החסויים, ובכך שהמבקשים וויתרו על קבלת גמול עבורם, אני סבורה כי ראוי לאשר את הסכומים המומלצים ([ע"א 2046/10](#) **עזבון המנוח משה שמש נ' רייכרט** [פורסם בנבו] (23.5.2012); [ע"א 689/16](#) **עבדאלקאדר נסאר נ' עיר השעשועים בע"מ** [פורסם בנבו] (7.5.2018)).

לא ראיתי מניעה כי עמותת דיירי הדיור המוגן בישראל שהיא "ארגון הצרכנים" של דיירים אלה (הודעת המבקשים מיום 5.7.2018) תשלם את שכר הטרחה לב"כ המבקשים. כמוכן, בתנאי שהחלטה התקבלה כדין אצל העמותה.

30. עם זאת, תפקיד המבקשים ובאי כוחם לא הסתיים, ועליהם לפקח גם על אופן הביצוע של הסדר הפשרה. על כן תשולם מחצית משכר הטרחה תוך 30 יום. המחצית השניה תשולם לפי החלטה נוספת שתיתן, לאחר שב"כ המבקשים יודיע כי קיבל את נתוני המשיבות המלמדים על ביצוע ההסדר במערכות הרלוונטיות שלהן, בחן אותם, ומצאם מתאימים להסדר הפשרה.

סיכום

31. אם כן, ענייננו עומד בדרישות [סעיף 19 לחוק תובענות ייצוגיות](#): ההסדרים ראויים, הוגנים וסבירים בהתחשב בעניינם של חברי הקבוצה. התובענה עומדת לכאורה בתנאים לאישור תובענה ייצוגית הקבועים [בסעיפים 3,4 ו-8א לחוק תובענות ייצוגיות](#), והסדרי הפשרה הם הדרכים היעילות וההוגנות להכרעה במחלוקת בנסיבות העניין. על כן אני מאשרת את הסכמי הפשרה, ונותנת להם תוקף של פסק דין.

קבוצת התובעים בשני ההסדרים היא: "כל לקוחות המשיבות שבהסדר שחתמו עמן, לפני אישור הסדר פשרה זה על ידי בית המשפט הנכבד, על חוזים למגורים בבתי הדיור המוגן שבעלותן והמתגוררים במועד חתימת הסדר הפשרה או שיתגוררו בבתי דיור מוגן אלה לאחר מכן והמשלמים ו/או ישלמו סכומים העולים על הסכום המוסכם כהגדרתו להלן".

המבקשים הם: פינברג ציפורה, בודנהיימר חנן, בודנהיימר גלוריה, ברגר רעיה, ברגר צבי, שולמן אשר, שולמן רבקה, אשד אורי, שמעוני רחל, הורוביץ צבי, דורון ציפורה ודורון יוחנן.

באי כוחם הם עו"ד זאב וייס ו/או עו"ד דב קיבלוביץ ו/או עו"ד דנה מליחי חקמון.

עילות התביעה הן, כנטען בבקשת האישור: הפרת [חוק הדיור המוגן](#); חוסר תום לב; הטעיה והשפעה בלתי הוגנת על פי [חוק הגנת הצרכן](#), תשמ"א – 1981; פגיעה בכבודו וקניינו של הדייר; טעות והטעייה, עושק ומצג שווא על פי [חוק החוזים](#) (חלק כללי), תשל"ג – 1973 עשיית עושר ולא במשפט; ותנאי מקפח בחוזה אחיד.

הסעדים שנתבקשו: צו הצהרתי והשבת הסכומים שגבו המשיבות בניגוד לדין.

32. הצדדים יגישו לאישורי נוסח של מודעה בדבר אישור הסדרי הפשרה. המודעה תפורסם תוך 10 ימים מיום אישור הנוסח בשני עתונים יומיים רבי תפוצה, באותיות שגדלן לא יפחת מ-3 מ"מ.

המודעה תפורסם גם באתר האינטרנט של ב"כ המבקשים, ובאתר האינטרנט של "עמותת דיירי הדיור המוגן בישראל" בקישור ישיר מדף הבית. כמו כן, תפורסם הודעה על לוחות המודעות של כל אחת מהמשיבות, למשך חודש ימים.

33. המזכירות תואיל לשלוח עותק מפסק הדין למנהל בתי המשפט, לשם רישומו בפנקס התובעות הייצוגיות.

34. נקבעת תזכורת פנימית לבחינת בצוע ההסכם, ליום 01.4.2019.

ניתן היום, כ"ד טבת תשע"ט, 01 ינואר 2019, בהעדר הצדדים.

אסתר שטמר, שופטת

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)

אסתר שטמר 54678313-/
 נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה